

Živim na obrobju gozda. Ne, nisem človek. Sem mlado drevesce, ki raste samo, brez družine. Pa ni bilo vedno tako ... Žage so zabrnele ... Moja družina dreves je začela padati.

Ostala sem sama, daleč naokrog ni bilo nikogar. Začelo se je mračiti. Preplašena sem se ozirala okrog, solze pa so tekle in tekle, moja bolečina se je razlivala skozi glasen jok in besede bolečine.

Nenadoma zagledam pred seboj dečka, ki vame upira svoje začudene oči in zaupam mu, kaj se je zgodilo. Deček spozna, da tudi drevesa čutimo. Odloči se, da bo skrbel zame in bo odslej on moja družina.

Je bilo res potrebno? Mar ljudje nimajo že dovolj razkošja? Se ne zavedajo, da s tem škodujejo tudi sebi in svojim potomcem? Kakšen zrak bodo dihali brez nas? Kam bodo vodili svoje otroke in hišne ljubljence na sprehode, kje nabirali kostanj in gobe? Res je, izgubila sem svojo družino, vendar sem dobila prijatelja, ki me razume – človeka, ki mu je mar za prihodnost. Naša skupna usoda je v rokah ljudi.

Karla Točaj, 3. bv

Le skupaj lahko uspemo. Čeprav se soočamo z velikim izzivom, je močna tudi motivacija za boljše življenje. Vsak posameznik se lahko namesto z avtomobilom na pot odpravi s kolesom, z avtobusom ali vlakom. V vsakem gospodinjstvu lahko uživamo več hrane rastlinskega izvora, ločujemo odpadke, razmislimo o samooskrbi z obnovljivo elektriko in še mnogo več 'majhnih' stvari, ki v celo sliko kot v mozaiku doprinesejo veliko. S širjenjem znanja, spodbujanjem in pozivanjem ljudi, da se nam pridružijo, se bomo izognili temni prihodnosti, ki ji trenutno zremo v oči.

Tia Suhodolčan, 4. f

Za človeštvo je nastopil kritičen čas. Temperature, ki jim bomo priča čez nekaj ducatov let, so nazadnje to raven dosegle pred 14 milijoni let, daleč pred nastankom človeške vrste. Človeška vrsta ni nikoli živel pri temperaturah, ki jim bomo morda priča še za čas našega življenja. **Človeštvo se množi, potrebe po hrani bodo vedno večje, vendar vode, hrane in nafte ne bo vedno na pretek.** Spremembe bodo tako nenadne, da se jim ne bomo mogli hitro prilagajati, zato se bomo morali zaradi omejenih virov preživetja seliti. Pomanjkanje hrane lahko povzroči propad civilizacij. Človeštvo trenutno hranijo mali kmetje, ki na kmetijah pridelajo večino svetovne hrane. Kmetijski velikani pridelajo manjši delež hrane in so v proizvodnem smislu povsem neučinkoviti, znajo le služiti denar. Delovno silo so nadomestili stroji, ljudje krčijo gozdove in na gromozanskih površinah gojijo monokulture. **Velika podjetja, ki so svetovalci vlade, vodijo gospodarski interesi in koristi vlade, ne težijo pa k iskanju ter uresničevanju rešitev.** Izvajanje le-teh onemogočajo tudi naftna podjetja. Naša naloga je, da dosežemo prehransko samooskrbo, da večino sadja in zelenjave, ki ju zaužijemo, pridelamo prebivalci sami. Rešitev moramo poiskati v domačem kraju in ne v preseljevanju. Za napredek je potreben pogovor in sodelovanje med ljudmi. Emisije bomo morali zmanjšati za 10 odstotkov letno. **Ustvariti moramo ogljično nevtralne prestolnice, da bi postali energetske samozadostni, s čimer bi ustvarili prihodnost brez fosilnih goriv.** Porabo lahko zmanjšamo tako, da se odrečemo nakupu avtomobila, ki tehta 1500 kg in prevaža 70 kg težko osebo. Potreben je skrben premislek o zmanjšani potrošnji na vseh področjih.

Anteja Garmut, 4. e

Podnebno segrevanje, uničevanje naravnih virov, naraščanje prebivalstva, izumiranje živalskih in rastlinskih vrst ter onesnaževanje okolja – za vse to smo krivi ljudje. Vsak si z lahkoto predstavlja našo prihodnost. Če vprašamo otroke, bi nam vsaj polovica z lahkoto odgovorila, da se svet ne spreminja in da bo narava vedno takšna, kot je sedaj. Druga polovica, ki je navajena nove tehnologije, sanja o letečih avtomobilih in drugih stvareh, ki nam jih ta prinaša. Ta del zgodbe je tudi bolj strašljiv, saj se ti otroci ne zavedajo, kako zelo nadzorovano je naše življenje. Kakšen občutek dobite, ko si predstavljate majhne nevidne kamere po mestih, ki nas vsakodnevno spremljajo, shranjujejo naše podatke ter jih navsezadnje tudi prodajajo na črnem trgu? Kamere, pred katerimi se ne bi mogli skriti in s katerimi bi nabrali več osebnih podatkov, kot bi jih bilo mogoče shranjevati. Mislim, da prav vsakega ob sami misli na takšno prihodnost popadeta strah in groza.

Torej, kakšen bo naš svet leta 2050? Nadzorovan. Uničen. Siv. Onesnažen. Smrdljiv. Umeten. Enovrsten. Predstavljal bo prostor, na katerem je skoraj nemogoče živeti. In potem se vprašajmo, kaj se bo zgodilo z našimi potomci. Izumrli bodo, tako kot so izumrli dinozavri, mamuti, veliko vrst medvedov, ptice, plazilci, vodne živali in med drugim tudi enovrstne rastlinske vrste. Z lahkoto si predstavljam takšno prihodnost, vendar si je ne želim. Največji problem je, da se ljudje ne zavedajo posledic svojih dejanj, ki pridejo kot nenadne spremembe, na katere se ljudje niso sposobni prilagoditi.

Verjamem pa, da lahko svet demokratične družbe, spoštljivih, zavednih in zavestnih ljudi ustvarimo skupaj z nenehnim ozaveščanjem ljudi o globalnih podnebnih spremembah, ki nastanejo zaradi naših dejanj. Skupaj lahko veliko dosežemo in čeprav bi vsak od nas naredil le majhen korak v svojem življenju z vožnjo s kolesom, porabo sončne energije ter pridelovanjem lastne hrane na vrtu, bi skupaj naredili velik korak za človeštvo.

Melani Koprek, 4. b

Raziskave potrjujejo, da je sreča ljudi z leti upadla, saj se več ukvarjamo z izdelki in nakupovanjem kot z družino, prijatelji, hobiji ... **Žal se ljudje ne zavedajo posledic in dejstva, da nas korporacije preko množične prodaje nepotrebnih stvari nadzorujejo. Njihovi cilji so tekmovalnost, materializem, egoizem in nadzorovanje ljudi, torej spremeniti minimalističnega človeka v potrošnika. Če bo naš svet v prihodnje deloval po linearnem sistemu, bomo že pred letom 2050 izčrpali številne pomembne surovine.** Zato pa moramo kot skupnost stopiti skupaj in spremeniti gospodarstvo. Linearni sistem moramo zamenjati s krožnim sistemom gospodarstva. V njem odpadki ne obstajajo, ker lahko vsak preostali tok uporabimo za izdelavo novega izdelka. **Namesto kopičenja odpadkov, ki so v mnogih primerih strupeni in škodljivi za okolje, lahko starim ter odsluženim stvarim damo novo uporabno vrednost.**

Ugotovili smo, da linearna sistem, ki temelji na pretoku vzemi – naredi – zavrzi, škoduje okolju in ljudem, medtem ko krožni sistem, ki temelji na odstranjevanju odpadkov, spoštovanju družbenega, gospodarskega in naravnega okolja ter ravnanju z viri, predstavlja temelj sveta leta 2050.

Lejla Vanesa Berisha, 4. e

Globalno segrevanje je že desetletja velik problem. Številni znanstveniki z različnih področij na to ves čas opozarjajo. Menimo, da v svojih prizadevanjih za ozaveščenost ljudi niso najbolj uspešni. Ob tem se poraja vprašanje, zakaj ne.

Problematiko je osvetlil tudi ogled dokumentarca Kampanja proti podnebnju, ki smo si ga ogledali v sklopu Interesnih dejavnosti *Ustavimo globalno segrevanje*. **Dojele smo, da so veliko bolj kot znanost sama prepričljivi vplivni ljudje, spretni govorniki, ki zastopajo močne gospodarske družbe, z željo zaščititi ali celo povečati kapital.** Vplivne gospodarske družbe s področja naftne industrije vlagajo denar celo v univerze z namenom 'vzgajati in izobraževati' bodoče rodove, da bi s tem zaščitili svoje interese. Kaj lahko stori vsaka od nas?

Ko se zavem problema, lahko s svojim odgovornim ravnanjem v vsakodnevnem življenju prispevam k zmanjšanju ogljičnega odtisa, tako da:

- **uporabljam javni prevoz;**
- **ločujem odpadke;**
- **skrbno ravnam s pitno vodo;**
- **kupujem in s tem podpiram lokalno pridelano hrano ali jo sama pridelujem;**
- **uporabljam reciklirano embalažo;**
- **ne kupujem in kopičim izdelkov, ki jih nujno ne potrebujem;**
- **racionalno ravnam s hrano in je ne zavržem;**
- **odločam se za ponovno uporabo izdelkov in ne kupujem novih, kadar to ni nujno potrebno;**
- **skrbim za ohranitev narave in zelenega okolja, posadim drevo.**

Posledice globalnega segrevanja čutimo same, kažejo se v toplejših poletjih, milejših zimah brez snežnih padavin, neurjih, poplavam, sušah, težavah s preskrbo vode, pridelavo hrane, širjenjem puščav in taljenjem ledenikov. Vedno več živalskih in rastlinskih vrst izumira, srečujemo se z veliko onesnaženostjo oceanov in drugih voda. V takšni prihodnosti ne želim živeti.

Samo s skupnimi močmi in prizadevanji vseh ljudi: politikov, gospodarstvenikov in vseh potrošnikov, lahko ustavimo ali vsaj omilimo globalno segrevanje in njegove posledice.

Pomembno vlogo pri ozaveščanju za okoljske spremembe imajo izobraževalne ustanove. Želimo si, da bi se vsi naučili razlikovati verodostojne informacije od zavajajočih.

Dijakinje 1. av